

Időskor – egészség – szegénység – diszkrimináció

Nationales Zentrum Frühe Hilfen

17. Kongress Armut und Gesundheit, 16-18. 03. 2021 (online)

Kulcsszavak: szociálpolitika, időskor, időskorúakkal szembeni diszkrimináció, ageizmus, koronavírus, pandémia, nemzetközi

Forrás Internet-helye:

<https://www.fruehehilfen.de/service/veranstaltungen/dokumentationen/17-kongress-armut-und-gesundheit/>

Az időskor és a szegénység problematikáját elemző kongresszusra tizenhetedik alkalommal került sor. Témája a következő volt: „Egészséget – de nem mindenkinek? Szociáldarwinista diskurzus a koronavírus-válság idején”. A koronavírus-pandémia idején kézenfekvővé vált a felvetés: Kiket kell megmenteni? Az időskorúakat, vagy a fiatalokat? A vita mindkét fél részéről a szó szoros értelmében irritáló volt.

Andreas Stückler bécsi szociológus, időskutató szerint mélyebben bele kellene gondolni, hogy a pandémiával összefüggő korlátozások mekkora társadalmi és gazdasági károkat okoztak, mindezt a sebezhető csoportok védelme érdekében.

Rebecca Maskos pszichológus, újságíró (Universität Bremen) szerint a közbeszédben egyre inkább terjed az a felfogás, hogy a fogyatékkal élők terhet jelentenek a társadalom számára. Álláspontja szerint fel kell vetni a kérdést: „Egyáltalán megéri, hogy az öregeket és gyengéket védjük?”

Boris Palmer, Tübingen polgármestere még tavaly egy reggeli tévébeszélgetésben felháborító kijelentéseket tett: „Olyan emberek életét mentjük meg, akik életkoruknál és kórelőzményeiknél fogva féléven belül amúgy is meghalának.” Amiért később bocsánatot kért.

Tavaly a „Boomer Remover“ fogalom a koronavírus szinonímájává vált a közösségi médiákban: ebben az összefüggésben a COVID-19 „Remover“-t, „eltávolítót“ jelent, amely eltünteti az idősebb generációt. Egyik oldalon állnak tehát az idősebbek, az 1946 és 1964 között született (Baby)-Boom-nemzedék, a másik oldalon a korai 1980-as és a kései 1990-es években született fiatalkorúak. A „Neue Zürcher Zeitung“ értelmezése szerint a konfliktus abban áll, hogy a fiatalok rettegnek a globális felmelegedéstől, tudatlansággal, tétlenséggel, megcsontosodott gondolkodással, gátlástalan fogyasztással vádolják az idősebbeket. Az időskorúak ezzel szemben úgy vélik, hogy a fiatalok túllihegik a klímaszorongást, túlérzékenyek, szélsőségesen moralizálnak és jó lenne, ha végre elmennének dolgozni. A lázadó generáció, amely annak idején azzal a szlogennel ágált, hogy „Sose higgy a harminc év fölöttieknek!”, most a nemzedéki gyűlölet céltáblájává vált. A vita során napirendre került, hogy inkább az időskorúakat, vagy inkább a fiatalokat kell-e védeni. Andreas Stückler példaként említette az Olasz Aneszteziológiai, Újraélesztési és Intenzív Terápiás Társaság ajánlását a triázs alkalmazásáról, amely szerint az erőforrásokat azok számára kell fenntartani, akiknek magasabb a túlélési esélyeik.